

[Chr. Christiansen.]

ikke, det vil være til nogen Skade, men at det hurtigt vil regulere sig, saaledes at der bliver et ligeligt Forhold paa dette Omraade.

Den vigtigste Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag findes efter min Mening i § 6, Stk. b. Det drejer sig her om Tilskudsberegningen til Centralbibliotekerne. I den Lov, vi har i Dag, er Ordningen den, at der til de anerkendte Centralbiblioteker ydes et yderligere Centraltilskud, der udgør Halvdelen af Grundtilskuddet, dog ikke over 6 400 Kr. I det foreliggende Lovforslag er dette ændret til, at alle Centralbiblioteker modtager 3 000 Kr. og yderligere 20 pCt. af de stedlige Tilskud, dog ikke over 6 400 Kr. De smaa Centralbiblioteker vil hilse denne Ændring med stor Glæde, thi hvis den gennemføres, vil en Række af de mindste Centralbiblioteker, som arbejder under ret haarde Vilkaar, faa en Støtte, som længe har været haardt tiltrængt.

I Lovforslagets Bemærkninger er de yderligere Udgifter, som denne Ændring vil forårsage, beregnet at ville andrage 5 400 Kr. Jeg synes ikke, denne Forhøjelse af Udgiften kan virke afskrækkende, navnlig ikke i Betragtning af den Værdi, som den vil have for de smaa Centralbiblioteker. Ogsaa i denne Anledning vil jeg sige: Mon ikke Tiden er inde til at overveje Muligheden af, at Amtet kom til at yde et fast Tilskud beregnet efter Indbyggerantallet og et Tilskud, der bliver givet til Amtets Centralbibliotek eller Centralbiblioteker for de Amter, hvor der er flere? Saa vidt jeg ved, er der allerede visse Ordninger i denne Retning i nogle Amter, men jeg tror, at en samlet Ordning vilde være af Værdi. Det bør bemærkes, at Centralbibliotekerne udfolder en meget betydelig og værdifuld Virksomhed over for Bibliotekerne paa Landet.

§ 10 foreslaar den Ændring fra gældende Lov, at de 5 Repræsentanter for den faglige Organisation skal fordele sig saaledes: 2 Repræsentanter for Landsbybibliotekerne, 2 for Købstadbibliotekerne og 1 for Bibliotekernes fagligt uddannede Personale. Denne Ordning finder jeg helt igennem rimelig.

Under tidligere Behandlinger af Biblioteksloven her paa Rigsdagen har man ogsaa drøftet Spørgsmaalet om Støtte til Sanatoriebiblioteker, Højskolebiblioteker og Skibsbiblioteker. Jeg ønsker atter at fremdrage Spørgsmaalet og henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa. Jeg tror, at alle Partier paa Rigsdagen

gerne saa, at der skabtes en Ordning, hvorved Sanatorierne rundt om i Landet kunde skaffe sig et ordnet Biblioteksvæsen. Det vilde virke baade til Glæde og Nytte for de Patienter, der er tvunget til at opholde sig dér.

Hvad Højskolebibliotekerne angaar, er Forholdet det, at det stærkt om sig gribende Studiekredsarbejde kræver en betydelig større Bogbestand end tidligere kendt. Jeg vil spørge, om der ikke ved en given Lejlighed, f. Eks. ved en Revision af Højskolelovgivningen, kunde medtages Bestemmelser om Støtte til Højskolebibliotekerne.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Skibsbibliotekerne. Dette Spørgsmaal er blevet aktuelt i en Række andre Lande, og de Forsøg, der er blevet gjort, har været særdeles løfterige. Det gælder saaledes Forsøg i England og i Norge, og jeg kan i den Henseende henvise til en Redegørelse, der har staaet i „Bogens Verden“ for Marts 1936. Jeg vil meget varmt anbefale, at dette Spørgsmaal bliver taget op til nærmere Undersøgelse og Gennemførelse. Det vilde være en fortjenstfuld Opgave at løse denne Sag, og jeg tror, at adskillige af Skibenes Mandskaber og Officerer vilde hilse en Ordning som den, der er Tale om, med overordentlig stor Glæde.

Maa jeg lige nævne en anden Ting, som ogsaa ligger mig stærkt paa Hjerte. Det angaar de blinde. Kan der ikke paa en eller anden Maade skabes et Grundlag for, at disse ulykkeligt stillede Mennesker kunde faa Adgang til vor gode Litteratur? Selv om det baade drejer sig om Fremstillingen af Bøger og om at bringe dem ud til de blinde over hele Landet, synes jeg, at denne Sag er værd at tage op til nærmere Overvejelse.

Lovforslaget er ganske vist fremsat sent paa Rigsdagssamlingen, men de foreslaaede Ændringer er næppe større, end at de kan gøres til Genstand for en hurtig Behandling i det høje Ting, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Julin: Naar der ses hen til Revisionsbestemmelsen i Lov Nr. 124 af 31. Marts 1931 om de statsunderstøttede Biblioteker, maa man sige, at det er i sin gode Orden, at den højtærede Undervisningsminister har forelagt nærværende Lovforslag for det høje Folketing. Den højtærede Minister gør i sin Forelæggelsestale opmærksom paa, at der er Enighed om, at den Ordning, vi har haft, i det store og hele har virket til-